

ДЕПУТАТИ ЗУСТРІЛИСЯ З ГОЛОДУЮЧИМИ СТУДЕНТАМИ

Київ (УПА, Рухінформ-центр). — У четвер, 4-го жовтня, о 10-й годині ранку до голодуючих студентів прийшли народні депутати Степан Хмара, Олександр Гудима, Ярослав Кендзьор. Як сказав О. Гудима, вони прийшли підтримати студентів.

Степан Хмара заявив: „Вимоги студентів справедливі і своєчасні, їх виконання буде кроком на шляху до демократизації суспільства. Якщо у тих, хто править Україною — це мафія КПСС — є здоровий глузд, то вони виконають студентські вимоги. Якщо ж не виконають, то може трапитися непередбачене. Кравчук зі своєю короткочасною політикою веде суспільство до нестабільності. Це людина без честі і сумління, яка дає лише про виконання квізок Москви. Постановою, яку вчора запропонував голова Комісії у справах молоді депутат Матвієнко, — це документ, який перекреслює постанову Верховної Ради України від 30-го липня „Порядок проходження строкової військової служби громадянами України на території республіки“. У пункті першому пропонується проєкт у зловисний вираз „юнаки проходять службу на Україні як правило“. Отже, імперське керівництво може робити, що йому заманеться. Крім того, там є положення, що Рада Міністрів визначає квоту для військ стратегічного призначення, а ми ж знаємо, що маріонетковий уряд „Стратегічна війська — це матеріалізація імперських сил. В той же час у нас знаходяться війська, укомплектовані представниками усіх кутків імперії. Імперський уряд та командування імперської армії ігнорують декларацію про суверенітет України. Я закликаю:

жодного українського юнака до імперської армії!“

Народний депутат Ярослав Кендзьор запитав у голови Студентського Братства Львова Маркіана Іващишина, „чи є серед голодуючих дівчатат?“. Маркіян відповів, що братство заборонило дівчатам голодувати, але всім дівчатам приїхали самостійно і включилися в голодування. Присутній при розмові Степан Хмара зауважив, що у 1918 році так само заборонили дівчатам вступати до лав Українських Січових Стрільців, але вони все таки вступали.

На 4-ту годину з початку акції до голодуючих приєдналася народна артистка України, лауреат Шевченківської премії Ніла Крюкова.

УКРАЇНСЬКІ НАУКОВЦІ — ПРО ВРАЖЕННЯ З УКРАЇНИ

Чикаго. — Тут, в п'ятницю, 12-го жовтня, відбудеться панель на тему: „Враження з Конгресу українців, Конференції про голод і Фестиваль „Золотий годині в Києві“. Учасники: д-р В. Маркус, д-р Б. Рубчак, д-р М. Рубчак, інж. Ю. Коломийський. Імпреза відбудеться в приміщенні Українського Інституту Модерного Мистецтва, 2116 Вест Чикаго авеню, який разом із СКВОР та Товариством Української Мови ім. Шевченка організували її. Початок о 7:30 вечора. В суботу, 13-го жовтня, там же відбудеться панель на тему: „Сучасна Україна та молоді в діаспорі“. Учасники: проф. В. Боднарчук, д-р Р. Дражньовський, д-р М. Куропас, м-р Х. Мурська, о. М. Панчук. Студенти: Б. Боднарчук, А. Ожга, К. Зарічна, Д. Ганкевич. Панель триватиме від 1-ої до 5-ої год. по полудні.

ГОЛОВА УКЦЕРКВИ ВИСТУПИВ НА СИНІДІ ЄПІСКОПІВ

Рим. — Агентство Ассошіейтед Пресс повідомило, що голова Української Католицької Церкви, Патріарх і Кардинал Мирослав Іван Любачівський виступив в середу, 3-го жовтня, на нарадах Синоду єпископів з цілого світу і заявив, що хоч брак священства і інтенсивні заходи для збільшення кандидатів, які студіювати теологію має велике значення для Вселенської Церкви, Українська Католицька Церква, зокрема в Україні, стоїть перед цілком іншими і тяжкими проблемами.

Патріарх М. Любачівський підкреслює, що Синод обговорює процес виховання нових священників у вільному світі, де всі речі є доступні для студентів теології чи учнів малих семінарій. В Советському Союзі натомість немає досліди нічого, в повному розумінні цього слова. Немає достатньої кількості релігійної літератури, шкільних католицьких підручників, Євангелій, Біблій, молитовників, образів святих. Тому українці-католики в Україні мусять розв'язувати куди більш складні проблеми, як Церква на Заході. Найголовнішою проблемою, перед якою стоїть провід УКЦеркви є те, що 18-19-літні семінаристи практично нічого не знають про Бога. Їх в молодості виховували не на катехизмі і Біблії, а на теорії Маркса й Леніна, яка, як відомо, цілком заперечує релігію. „Ми мусять починати з ними науку релігії, як з малими дітьми“, — заявив М. Любачівський численним єпископам.

Знову ж в нововідкритих семінаріях не вистачає книжок, навіть олівців і паперу, елементарних речей, на які тут на Заході ніхто не звертає уваги. Але за це, як заявив Патріарх Мирослав, „ми маємо вистарчальну кількість кандидатів, які хочуть працювати у Христостому винограднику“, одним словом хочуть вступити до духовних семінарій. Під теперішню пору в Україні діють 1,600 парохій, які обслуговують 1,166 священників.

Кілька днів перед своїм виступом Верховний Архископ займав також становище до прийняття Верховною Радою СРСР законів про свободу релігії і висловив надію, що на підставі цього закону всі релігії будуть рівними перед законом і закінчиться нездоровий процес фаворитизму для однієї Церкви і створення труднощів для дру-

гої. Кілька днів перед своїм виступом Верховний Архископ займав також становище до прийняття Верховною Радою СРСР законів про свободу релігії і висловив надію, що на підставі цього закону всі релігії будуть рівними перед законом і закінчиться нездоровий процес фаворитизму для однієї Церкви і створення труднощів для дру-

УНІГУ видає новий каталог

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). — Український Науковий Інститут Гарвардського Університету (УНІГУ) видає 49-сторінковий каталог, в якому описано всі видання інституту, що були надруковані до цього часу. Каталог подає короткий зміст кожного видання та інформацію про обсяг книжки, видавничий індекс та ціну. Всього описано сім окремих видавничих серій інституту, до яких входять книжки про історію України, українську літературу та мову і суспільно-політичні дослідження українського минулого та сучасного.

Особливо цінною є серія монографій. Сюди входять 18 видань українського Гарварду з різних ділянок науки. „Психологічна теорія літератури Олександра Потебні“ (проф. Івана Фізера), „Між Польщею й Україною: Дилема Адама Кісця, 1600-1653“ (д-ра Франка Сисина), „Українські думи: Editio Minor“ (Юрія Тарнавського та Патрісії Кіліни), „Російський централізм та автономія України: Включення Гетьманщини в імперію 1760-1830“ (д-ра Зенона Когути) та інші. Найновіше видання в цій серії це 240-сторінковий праця д-ра Юрія Шевельова, професора Колумбійського університету в Нью Йорку, п.з., „Українська мова в першій половині XX століття (1900-1941)“. Читач знайде в цій монографії інформації про розвиток сучасних норм нашої мови і цілеспрямовані намагання Комуністичної партії на знищення незалежності української мови в краю.

В каталозі описано також серію джерел та документів, у яку входять публікації джерельних матеріалів, архівних довідників, матеріалів з наукових конференцій та бібліографії. Найновіший і додаток до цієї серії — це книжка зредагована д-ром Олегом Воловиною „Етнічність і національна ідентичність“, яка є першою фаховою аналізою перепису населення ЗСА з 1970 та 1980 років, де подано демографічні та суспільно-економічні дані про українське населення ЗСА.

З інших видавничих серій інституту до каталогу входять: Гарвардська серія українських студій (перші ви-

(Закінчення на стор. 4)

ДОПОВІДЬ ПРО УКРАЇНСЬКИХ МАТЕМАТИКІВ

Нью Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка матиматично-фізична секція влаштує в четвер, 11-го жовтня, доповідь члена кореспондента Академії Наук України проф. Вільгельма Фушца на тему: „Внесок українських математиків у світову науку“. Початок доповіді о год. 7-й вечора в Домі НТШ, 63 Четверта авеню, між 9-ою і 10-ою вул.

Запущено космічний корабель „Дискавері“

Кейп Канаверал, Фла. — В суботу, 6-го жовтня, о 7:47 ранку за місцевим часом відбувся запуск космічного корабля багаторазового використання „Дискавері“, на покладі якого знаходиться дослідницька станція „Юліссіс“. Виведення „Юліссіс“ в міжпланетний простір з різних причин відкладалося майже сім років.

В інтерв'ю, що відбулося після запуску космічного корабля, директор дослідницької програми НАСА Роберт Сайк заявив, що після серії невдач успішний запуск „Дискавері“ можна вважати доказом незмінного пріоритету Америки в ділянці дослідження космічного простору.

Космічні програми НАСА „Колумбія“ і „Атлантіс“ з технічних причин перебувають під загрозою зриву. Двічі запуск кораблів

відкладався із-за витікання рідкого водню. Запуск „Дискавері“, як повідомило керівництво НАСА, відбувся бездоганно.

На покладі космічного корабля — залога з п'яти осіб, яку очолює космонавт Річард Річардсон.

Автоматична дослідницька станція „Юліссіс“, як планують, завершить програму вивчення полюсів Сонця, розпочату кілька років тому американськими астронавтами.

„Юліссіс“ повинні були запустити у 1983 році. Однак тоді запуск станції був відкладений з технічних причин. Наступною датою був призначений травень 1986 року, але в зв'язку з катастрофою космічного корабля „Челленджер“ у січні, запуск „Юліссіс“ знову було вирішено відкласти.

Комуністи виступають проти деполітизації армії і КГБ

Москва. — Агентство Ассошіейтед Пресс свого часу повідомило, що Верховна Рада СРСР розглядає законопроект про деполітизацію союзу востаннє. Акредитований кореспондент АП в Москві Алан Куперман повідомив, що чимало комуністів незадоволені не тільки самим законом, але й тим, що за часом в ньому згадується Комуністичну партію і державну службу безпеки, починаючи з мовчазною іншої політичної партії і безпартійних, які також займаються політикою по своєму.

В середу, 3-го жовтня, на перерві між сесіями Верховної Ради СРСР, з кореспондентами, закордонними і советськими, розмовляв член ЦК КПСС Юрій Манасков, який заявив, що законопроект з першого погляду виглядає на нормальний перехід до багато-партійної системи в СРСР і створює здорову основу для поглиблення процесу демократизації, але в ньому чимало прихованих тенденцій з якими не всі комуністи погоджуються. Він далі заявив, що, наприклад, законопроект передбачає обмеження політичної активності для військовиків, міліціонерів, працівників КГБ. „Які ці обмеження і чому саме говориться тільки про КПСС? Законопроект не уточнює цього питання“, — заявив Манасков, на думку якого такі

обмеження тільки посилюватимуть беззаконня.

Кореспондент Куперман підкреслює, що Комуністична партія Советського Союзу втратила в останню мить часи не тільки вплив на суспільство, але і фізичне членство. Тільки завдяки генеральному секретареві ЦК КПСС і президентові СРСР Михайлові Горбачову комуністи не тільки контролюють армію, міліцію і КГБ, але й всі інші уряди.

Інакше думають представники інших політичних партій і безпартійні депутати. Вони переконані, що Компартия скупилася у своїх руках принаймні 30 відсотків всього майна, яке вона повинна віддати народowi, а КГБ повинен розкрити усі таємниці звірств за сталінських і брежньовських часів, вказати на масові поховання цих жертв, щоб можна було їх переховати з усіма належними їм почесностями, а КПСС повинен виступити із засудом ноторичних злочинів і без жодного попередження звільнити їх з усяких партійних і державних постів.

Лідер Соціал-демократичної фракції у Верховній Раді СРСР Ніколай Созонов, наприклад, закликає депутатів Верховної Ради голосувати за політизацію збройних сил СРСР. Він заявив, що його фракція внесе додаток до закону, який заборонятиме ЦК КПСС вмишуватися в справи війська і державної безпеки.

У СВІТІ

ЩОБИ ЗБІЛЬШИТИ продуктивність советських підприємств, президент Михайл Горбачов дозволив їм самим домовлятися про висоту гуртових цін своїх продуктів. Цей президентський указ, опублікований пресовим агентством ТАСС, є другим з черги від 24-го вересня, коли то Верховна Рада СРСР надала Горбачову нові повноваження для рятювання советської економіки та втримання законного ладу в країні. В указі говориться про те, що підприємства можуть підписувати контракти між собою на 1991 рік, базуючись на домовлених цінах. Там же відразу сказано, що домовлення цін мусять базуватися на цінах установлених Радою Міністрів 1988 року, де виразно сказано, що прибутки понад приписані норми оподатковують.

ІНДІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР В.П.Сінгт, після того, як не отримав потрібної підтримки від інших політичних партій на вибори в Пунджабі, мусів продовжити керування центрального уряду над цією частиною країни ще на додаткових шість місяців, починаючи від листопада. В Пунджабі: сильно розрісся рух сепаратизму, яким проводять війсьничі сікхи, і там вже продовжує чотирьох років не дозволяється переводити вибори. „Всі домагаються виборів“, — заявив Амріндер Сінгт провідник одного із відділів сикхської партії та головний кандидат у виборах на пост міністра. Він також сказав, що в Пунджабі денно гине коло 20 осіб у сутинках.

ІРАКСЬКИЙ ПРЕДСТАВНИК до Організації Об'єднаних Націй знову відложив свою промову до членів Генеральної асамблеї ООН на тему кризи в Перській затоці, бо дістав сильний крововилив з носа. Це вже третій раз Абдул Амір А. аль-Анбарі з тих чи інших причин не може виступити перед Генеральною асамблеєю. Речник ООН заявив, що мабуть що так доводилося промову в ООН буде відсунуто на кілька днів. Це оповіщення було подано до відомо в той сам час, як СССР і ЗСА оголосили заяву про їхнє спільне зобов'язання працювати для зміцнення ООН і втримання міжнародного миру та безпеки.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД ЗАЛИШИВСЯ БЕЗ ГРОШЕЙ

Вашингтон. — У зв'язку з тим, що Палата Репрезентантів відкинула минулого тижня вже нібито узгоджену форму федерального бюджету, який передбачав підвищу податків на багато товарів і зменшення деяких соціальних програм, між ними Медікеру, на білльйони доларів, Конгрес запропонував був президенту Джорджу Бушу підписати спеціальну резолюцію на підставі якої Уряд міг діяти в рамках минулорічного бюджету. Така пропозиція не сподобалася Президенту, який був ображений зигноруванням домовленості і нахвал вето на прийнятті резолюції. Це потягнення поставило федеральний уряд поза рамки бюджету. Намагання демократів і противників попередньої форми бюджету відкинути в Палаті Репрезентантів президентське вето не вдалося і на фінансовому відтинку розпочався хаос.

Вміжчасі Біллі Дім погодився з вимогою не зменшувати драстично програми Медікер, збільшити податки для осіб, які заробляють 100,000 й більше доларів на рік, зменшити на повну оподаткування на пенсію, що сильно вдарило по середній класі американців, але всі ці пропозиції були проголошені запізно.

Відповідаючи на запитання кореспондентів в неділю, 7-го жовтня президент Дж. Буш намагався скинути вину за виникнувши ситуацію не на Палату Репрезентантів в загальному, а на поодинокі конгресмени для яких, згідно з його опінією, інтереси місцеві, включно з локальними виборами, є важливішими, як інтереси країни. На запитання, як Буш оцінює заяву лідера демократів в Сенаті Джорджа Мічелла, що припинення фінансування деяких програм є грубою помилкою Президента, Дж. Буш відповів, що він служить всенародним інтересам і не керується партійними чи

локальними проблемами. Крім того Конгрес повинен знати, що це таке дисципліна в часі керівництва державою і їх завданням є прийняти бюджет, або шукати узгодження з Адміністрацією та не виходити з Капітолію поки такий бюджет остаточно не буде прийнятий. Деякі конгресмени, на думку Президента, керувалися радше партійними і локальними справами, тобто справами перевиборів в листопаді цього року, як справно бюджету, який вони хотіли використати для підбудови свого авторитету коштом держави.

Тепер справа стоїть так: уряд закрити тимчасово деякі інститути, національні парки та інші підприємства, викликавши незадоволення у великій частині населення і туристів.

Представники Адміністрації, наприклад, Джан Г. Сануну, шеф штабу Білого Дому і Річард Г. Дарман, директор бюджету, уникали зустрічі з лідерами Конгресу, почуваючись ображеними поступуванням багатьох конгресменів. Обидвом сторонам прийдеться все одно, в інтересах народу, зустрінутись і закінчити процес узгодження бюджету.

ДИСКУСІЙНИЙ ПАНЕЛЬ В КЕРГОННСОНІ

Союзівка. — Заходом місцевому Осередку Народного Фонду Допомоги Україні при співпраці Управління Союзівки відбудеться тут у неділю, 14-го жовтня, в залі „Веселки“, о год. 12:30 по полудні панель з перекускою на тему „Суверенітет України, нові закони та наша організована допомога Україні“. До участі в панелі запрошені: головний пресдідник УНСоюзу Уляна Дячук, інж. Оспіп Зінкевич і д-р Богдан Бурачинський. Модератор: д-р Оспіп Мазур. Дохід з імпрези призначений повністю на Фонд Допомоги Україні.

В АМЕРИЦІ

ЗГІДНО З ФЕДЕРАЛЬНИМ законом, який вступив у силу в п'ятницю, 5-го жовтня, від пасажирів літаків, які хочуть сидіти біля аварійного виходу в літаках, вимагається знання англійської мови та добрий фізичний стан, для того, щоб бути спроможним допомогти евакуувати пасажирів у випадку необхідності. Федеральне летунське управління прийняло цей закон після кількох місяців дослідження попередніх летунських аварій, в яких врятувалися деякі пасажирів. Активна та швидка допомога при евакуації була дуже ефективною та зберегла життя багатьом людям.

ВАЖЛИВИМ ЗАХОДОМ у боротьбі з злочинністю є строгі закони. Палата Репрезентантів проголосувала в четвер, 4-го жовтня, за збільшення кількості найменувань злочинів, які за федеральним законом заслуговують на кару смерті. Одночасно було схвалено зменшення кількості необхідних доказів для федерального судді, щоб присудити злочинцеві найвищий ступінь покарання. Обговорення кримінального кодексу закінчилося в п'ятницю, після чого продовж наступних двох тижнів він повинен бути затверджений Конгресом та підписаний президентом Джорджем Бушем. Крім строгіших законів щодо кар смерті, буде також заборонено виробництво полуавтоматичної зброї в ЗСА, яку вже заборонили імпортувати. Палата Репрезентантів збільшила найменування кількості тяжких злочинів, охопивши геноцид, терористичні напади на літаки чи поїзди та інші терористичні акції, вбивства під час грабунків банків.

ПІСЛЯ ТОГО, ЯК посадики Нью Йорку Дейвід Дінкінс прогłosив війну злочинності шляхом збільшення кількості поліціянтів, згодився на підвищення платні вчителів міста на 5,5 відсотка, в четвер, 4-го жовтня, він запропонував зменшити бюджетовий дефіцит шляхом звільнення 15,000 міських працівників. Згідно з його підрахунками, цей захід дасть можливість заощадити 800 міль. дол. в наступному фінансовому році. Крім цього Д. Дінкінс проголосив негайну заборону збільшення штату міських працівників та замороження будь-яких підвищень, що в свою чергу заощадить наступним 115 міль. дол. 15,000 осіб — це всього 5 відсотків міських працівників, розданий штат яких нараховує 330,000. Це буде перша хвиля звільнень від половини 1970-тих років, коли Нью Йорк перебував у кризі та було звільнено 25,000 осіб.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

3 Головної Канцелярії УНСоюзу Інформують, що до новоствореного Фонду Відродження України — УНС влинуло від членів УНС до суботи 6-го жовтня, 3,802 чеків — дивіденд, відсотків від боргових зобов'язань і добровільних датків на суму

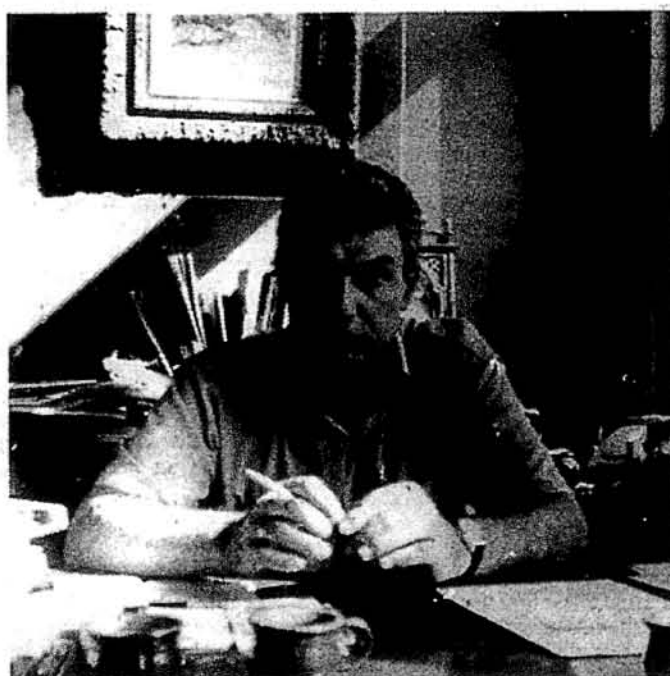
95,691.33

ПРО ТИХ, ЩО РЯТУЮТЬ ПАМ'ЯТКИ УКРАЇНИ

Джерзі, Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Коли тепер відхилився вікніш рубцеві заслонки, що закривала довгими роками нашу батьківщину, — ми, що прожитаємо за океаном, вперше можемо з відкритими очима спостерігати що залишилося після майже пів сторіччя важкої советської окупації. Особливо помітне не лише знищення людини, але культури нашого народу, оцих віковичних надбань мистецтва, які з повною премедитацією знищено, заведено, залишено „напризволяще“ — бо просто вивезено з України. Ми з болем серця бачимо це і тим більший наш подив та признання до тих нечисленних наших працівників культури в Україні, які не зважаючи на важкі обставини, не зважаючи на переслідування і шкани, старалися як могли рятувати архітектурні пам'ятки, мистецькі, образотворчі — усе те, що віками складалося на культурне майно України. Кожний з тих рятівників — це одержима людина, що наперекір обставинам, наперекір браку відповідних засобів чи фондів старалася на свій спосіб врятувати принайменше один із скарбів України, який з бігом праці ставав і для нього своєрідним скарбом, до якого зроджувалося особисте відношення.

Ми мали нагоду і тут в ЗСА — перебуваючи у Львові пізнати деякого з тих „одержимих“ і хотілося б якось віддати їм честь та здобути для них подив нашої спільноти. Тут потрібний не лише подив за їхню неосцінену працю але потрібна також тепер конче фінансова поміч, щоб була змога новітніми засобами техніки рятувати в пам'ятку нашої батьківщини те, що є ще до врятування.

Саме про цей брак відповідних технічних засобів, як

Директор Національного Музею у Львові Андрій Новаківський.

і грошових, розповідали нам відвідувачі ЗСА Іван Могичня головний керівник Інституту реставрації пам'яток історії та культури у Львові, що є філією київського інституту, але охоплює аж 10 областей. Інститут, в якому працює 320 осіб, займається реставрацією замків, церков, монастирів, та інших пам'яток архітектури хоча у них постійний брак технічних засобів, що незвичайно утруднює працю. Розуміється, із кращими засобами можна б їхню працю саме тепер помітно поширити. До недавнього було 216 архітектурних пам'яток на обліку, тепер їх є вже 2,000, а далі чекують на свою чергу. Перебуваючи у Львові ми мали нагоду послухати більше про ці пам'ятки, та про небезпечку знищення навіть це існуючих.

Ось, наприклад, наш провідник по Львові реставратор Любарт Ліщинський

вказує нам на ренесансову кам'яницю біля Ринку, яку має тепер закупити австрійська фірма на біюра, а це один із скарбів архітектури Львова. Він веде нас до аптеки-музею Терельського, яку саме він відновлює, як один із прегарних зразків нашої культури. Довідаємося також про велику ще не докінчену працю з цієї ділянки п.з. „Пам'ятки української архітектури“, чотири томи яких вийшли російською мовою, а тепер переробляють їх на українську, поширюють та додають п'ятий том, в який внесуть також пам'ятки архітектури поза межами УССР і в діаспорі. Наші реставратори надіються, що ця велика праця змогла б бути друкована в діаспорі за допомогою української спільноти. Чи це вдасться? Нам не відомо. На цю тему говорили рятівники україн-

(Закінчення на стор. 4)

М. Горинь в Торонто

Канадське Товариство Прихильників Руху влаштувало 22 вересня зустріч з Михайлом Горинем — генеральним секретарем і співробітником Руху, депутатом Верховної Ради України. Понад 700 учасників зустрічі заповнили велику залу Українського Культурного Центру на вул. Крісті в Торонто, які ентузіастично його вітали. Зустріч відбулася у формі вечері з певною програмою, яка розпочалася коктейлем чисельних представників церковного, суспільно-громадського і політичного життя Торонто й околиць, які мали нагоду завітати до гостя.

При вході до залу шкільні діти вітали дорогого гостя квітами, привітом, а представник Руху — хлібом і сіллю. Програмою зустрічі вміло й справно провела Марія Шкамбара — заступник голови Провінційної Ради КУК і активістка Руху, яка коротким, але змістовним словом привітала М. Гориня та попросила Владислава Ізидора Борещкого і представника Митрополита Василя з Вінніпегу митр. протоієрея Петра Бублика провести молитву і поблагословити. Владислав заінтонував „Отче наш“, який в молитовному настрої прослушали всі учасники.

Після вечері М. Шкамбара представила головний стіл, представників організації і окремих гостей з України, серед яких був Олександр Мосіок — заступник посади м. Києва з дружиною, заступник посади Львова Луїс з дружиною й інші. Описав голову Канадського Товариства Прихильників Руху мгр Е. Гуцуляк розказав коротко про життя і працю М. Гориня, мгр Т. Волошин представив його і попросив до слова. М. Горинь у своїй промові привітав учасників та передав привіт від УНР-ди і Республіканської партії та поінформував про те, як проходять процеси національного відродження

Василь Дідюк

Світовий З'їзд колишніх учнів УАГ у Львові

У калейдоскопі сучасних явищ і подій на фоні багатогранного ренесансу українського народу на різних землях висувається на одне з перших місць національно-культурне піднесення. Українська національна спільнота — це народ давньої традиції тисячолітніх культурних надбань від ранньохристиянських часів до нашого століття. Ні кочові орди, ні боготворські, ні валуєви, ані навіть максималістські методи червоної Москви не потрапили вбити генія української культури згідно зі словами поета „... і неситий не виоре на дні моря поле, не скує душі живої, не слова живого“.

У віри національно-культурного відродження галицької вітки України дає про себе знати як в країні, так і в діаспорі Українська Академічна Гімназія у Львові (головна й філія). Головна при колишній вул. Льва Сапегі, якраз у сусідстві з політехнікою. УАГ — це окрема світла сторінка в історії західноукраїнської бувалиці, довголітній бастион, заборона нашого національно-культурного й громадсько-політичного життя українського Львова, духовна твердиня, з якої щороку виходив молодий нарібок української інтелігенції, тої провідної верстви, якої бракує під час наших визвольних змагань спричинив нашу програму й

національну трагедію. В будинку УАГ наша молодь набувала знання, кристалізувалася її національна свідомість й почуття обов'язку у відношенні до свого народу, діяв напівтайно український П'яст аж до часу його розв'язання польською владою та нелегальний доріст ОУМ. Можна сміло сказати, що УАГ була своєрідною прибудівкою Академічного Дому в ідеологічно-політичному аспекті. Прохожі попри УАГ пересічні люди навіть не здавали собі справи з того, яке температурно бурхливе життя пульсує за мурами школи не лише в навчально-побутовому, але й національно-милитарному аспекті.

Воєнна хуртовина та її фатальні наслідки залишили слід на житті й діяльності УАГ, але традиційний дух нашої славної гімназії відроджується і вона повертається до свого давнього стилю й значення в житті українського Львова. Патріотизм виховників-професорів, учнів і ширших кіл родинців є запорукою дальшого росту УАГ у національно-виховному аспекті та її активної участі в громадсько-культурному житті перш за все нашого Львова, а відтак у загальному масштабі соборних земель нашої пробудженої Батьківщини. Коли в наслідок деяких змін в Україні виникли можливості більшої

тесських катедр, бо „Львів був і буде наш“. Ще були українські патріоти — Кам'яні, які шліфували нові кадри молодих брусів протестом восьми років в наліті, що молоде українське покоління перебере колись від старшого естафету — олімпійський смолоскип національного життя на дальшому шляху історичної мандрівки народу. Сьогодні згадуємо про них з особливою пошаною й сентиментами. Згадаємо також і тих наших колег, які зложили своє життя на жертвнику Батьківщини під час Другої світової війни в рядах українських воїнів за правду України, і тих, які загинули по катівнях, концтаборах і тюрмах червоного й бурнатного могола — ім же ність числа. Хай їхні імена присвічують вічно світлим прикладом для майбутніх поколінь!

З'їзд запланований на травень 1991 року. Координатор і ентузіаст цієї справи член С.М. Тимяк не жаліє часу, ні труду, щоб зrealізувати даній задум. Можна надіятися, що висланий у цій справі заклика найде ширший відгомін серед гімназичних колег, які возьмуть участь у з'їзді та очима влячності глянуть ще раз на будинок нашої дорогої Альма Матер, стискаючи собі взаємно руки з якнайкращими побажаннями спільного щастя для сучасних і майбутніх поколінь українства.

Олександр Домбровський

Нове досягнення парафії

св. Димитрія

В неділю, 23-го вересня о год. 3-й по полудні в парафії св. Димитрія на Ля Ро зе в Торонто відбулося вроче чисте благословення і освячення площі під будову нового Українсько-Канадського Осередку Опіки. Допоможімо тим, що не можуть допомогти собі самі — це клич, що не тільки зворушує серця різних, але і всіх інших, що ісповідають Божу заповідь „Шануй отця і матір твою“, бо у новозбудованому модерному Осередку потребують знайдуть повну фізичну, моральну і духовну опіку, всі, що через свою глибоку старість чи хворобу будуть цього потребувати.

Напевно така настанова привела коло 1,500 осіб, старших і молодших. Торонтських парафій, що зібраних з процесіями, прапором на площі біля церкви, а зформували впорядкований похід, прямували до місця побудови осередку. Чудові звуки духовної оркестри молодіжних ансамблів „Авангард“ під мистецтвом керівництвом мгра Василя Карлаша, загальний спів „О спомогай нас, Діво Маріє“ під провідом о. Т. Лозинського, лицарі Колумба, Владислав Ізидор в асисті митр. протоієрея Петра Бублика, Івана Татарина — інспіратор і невтомного організатора церковних і громадських починів, Ярослав Чиж, о. Івана Лещинського з Бранфорду та інших священників спроводили процесійний похід до полевого престолу. Там Владислав в асисті отців відправив Молельне освячення і покрови свяченою водою, чин, який описав виконали також всі присутні отці.

Перший розкоп землі під будову зробив Владислав в асисті митр. протоієрів П. Бублика, І. Татарина, а описав представники урядових чинників: Б. Сенклер — мейор Етобіко, Д. Флін — колишній голова метрополітального Торонто (великий прихильник українців), Р. Меклерен — федеральний

Василь Дідюк

Дві свіжі могили

Невблагання „Велика косярка“ простигнула знову свою коституру руку і з рядів моєї родини вирвала за нещільних шість тижнів двох дорогих нам осіб — вдову поета Василя Гренджі-Донського, Марусю та дружину його брата Івана, Ану.

Вістку про смерть тітки Ані на Закарпатті було важко прийняти. Хоч вона й хорувала довго, все ж надія нас не покидала, що ще поживе. Лист стрийки Івана наповнив нас серце глибоким жалем і я зі сльозами в очах читала його слова: „...Перестало битися її серце... Похоронили ми її по нашій старій традиції в своєму вільному... Прожили ми разом 47 років у злагоді... тепер зістався я сам...“ Покинула вона і двох синів, Володимира і Василя з його сім'єю.

На жаль, пізнати її зблизку мені не довелося, бо я вже тоді була в еміграції. Доля звела нас тільки раз, в початках 1940-х років, коли, коротко після їхнього шлюбу, я мала нагоду святкувати з ними Різдво Христове в селі, де вони обидвоє училися. Кілька днів після цієї сумної вістки прийшла друга — ця вже з Братислави: після короткої недуги покинула нас і мама... Біль стиснув знову моє серце. Поляглися сльози. Мої плечі побачили її ще раз у Братиславі ніколи вже не здійснившись. Сиджу в темній кімнаті біля двох запалених свічок. Думки пливуть в минуле, в роки моєї молодості. Бачу щасливе обличчя батька, а біля нього молоду, 21-річну дружину. „Чого вона тут хоче?“ — крутиться думка в моїй дванадцятирічній голіві і мого похмурого обличчя віддзеркалює весь мій внутрішній неспокій. Відчуваю теплі обійми батька. Все ж мене вороже наставлення тривало довгий час — ніяк не хотіла прийняти

мовляв її, щоб лишилася у рідному селі Воловому (Міжгір'ї) з родиною і не висвітляла себе на неспівітній дорозі і майбутнього. „Яка твоя доля, така нехай буде і моя“, — була її категорична відповідь.

Довгі роки еміграційного життя в Чехо-Словаччині теж не були легкими для неї. Переслідування батька, допити, шантажі, доноси — все це переносила разом з батьком, терпіла разом з ним. Ділилася його горем, його журбою, ділилася й його радощами.

Під час моїх візитів до батька моя пошана до неї ще більше зростала, коли я бачила, як широко віддано доглядала вона батька в його хворобах, як хоронила його від усього, що могло йому пошкодити. З часом, як родина збільшилася, то і сама пішла на працю, щоб матеріально улегшити ситуацію родині і тим давати краще майбутнє синові.

Смерть батька в 1974 році принесла для неї тяжкі роки самотності. Часто ходила на його могилу, щоб „йому поскаржитися і улегшити свою душу розмовою з ним...“ Доглядала могилу, носила свіжі квіти і писала до мене: „Дала букетик і від тебе“.

Питалася я її одного разу, чи не думала вона вийти заміж, щоб не бути самотою. „Ніколи! Я горда, що можу називатися його іменем і я ніколи його не заміняла б на інше“.

В 1978 році поїхала я до Братислави не так для візиту, як для праці — роздобути бракуючі матеріали з батькового архіву. Сиділа я п'ять тижнів над його маленькою 50-річною машинкою і стукала двома пальцями на ній, поспішаючи, щоб встигнути за той короткий час переписати все, що бракувало у могому архіві. Не було тоді часу на

Зірка Гренджі-Донська

Тут повно різних вишивок, (до цього в неї є охота). По стінах маю аж цілі кіліми і подушок... Це все її робота.

В тяжких місяцях арешту батька вона жила тільки тим, щоб йому допомогти в той чи інший спосіб — як не харчами чи речами, то хоч своєю присутністю, долаючи йому моральні сили. А як прийшли тітати з Закарпаття, батько дарма на

КИТАЙ ПРОГОЛОСИВ офіційно, що устійнено дипломатичні стосунки з Сінгапуром. Це повідомлення зроблено зараз після того, як оголошено також про відновлення дипломатичних зв'язків із Індонезією. Сінгапур, громадянин якого в більшості китайського походження, має своє торговельне бюро в Пекіні та завжди втримував добрі стосунки з провідниками як Китаю, так і Тайваню.

GURTMAN & MURTHA Assoc.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
ОЛЕКСАНДЕР СЛОБОДЯНИК
ПІЯНИСТ
НЕДІЛЯ 21-го ЖОВТНЯ о год. 8:00 веч.
CARNEGIE HALL

В ПРОГРАМІ:

МУСОРГСЬКИЙ, ШНІТКЕ, МЕНДЕЛЬСОН, ШОПЕН, ЛЯТШІНСЬКИЙ, ПРОКОФІЄВ
КВИТКИ: \$25, \$20, \$15, \$10, \$8 в краніцях СУРМА і ДНІПРО (Ньюарк) та Carnegie Hall Box Office або Carnegie Charge (212) 247-7800

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК

ВІДЗНАЧАЮЧИ 60-ті РОКОВИНИ СМЕРТІ

ОЛЕНИ ПЧІЛКИ

ЗАПРОШУЄ ГРОМАДСТВО НА ДОПОВІДЬ

Олена Пчілка і Леся Українка: проблема взаємовідносин

яку виступить

ТАМАРА БОРИСЮК

дослідниця життя і творчості Олени Пчілки та Лесі Українки, наукова співробітниця Інституту літератури ім Шевченка Української Академії Наук у Києві

Доповідь буде ілюстрована експозицією невідомих досі фотооригіналів та особистих речей Олени Пчілки з родинного архіву ОЛЬГИ СЕРГІЇВ.

Крім того буде прочитане слово колишнього куратора Музею Лесі Українки в Києві ГРИГОРІЯ АВАХОВА, дослідника творчості Олени Пчілки та Лесі Українки

„ОЛЕНА ПЧІЛКА ЯК ПЕДАГОГ“

Проводить Василь Омеляненко

Конференція відбудеться в неділю 14 жовтня 1990 р. о год. 2-й по полудні в будинку Академії: 208 Захід, 100-та вулиця, Нью Йорк 10025 Телефон: (212) 222-1888

Союз Українок Америки

ділиться сумною вісткою з членством та громадянством, що дня 4-го жовтня 1990 р.

відійшов у вічність

св. п. мгр

ЮЛІАН САВЧАК

адвокат, муж голови СУА Марлі Савчак

Опечалений горем Дружини та Родини висловлює

найщиріше співчуття

Екзекутива СУА

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що в суботу, 29-го вересня 1990 року в Братиславі, Чехо-Словаччині відійшов від нас у вічність на 78-му році життя наша найдорожча мама, бабуся і сестра

бл. п.

МАРУСЯ

ГРЕНДЖА-ДОНСЬКА

з дому РУЩАК

дружина поета і письменника Закарпаття Василя Гренджі-Донського, народжена у Воловому (Міжгір'ї), Закарпаття

ПОХОРОН відбувся 4-го жовтня 1990 року в Братиславі.

ПАНАХИДА відправиться в неділю, 21-го жовтня 1990 року, після св. Служби Божої у церкві св. Михайла в Мінеаполісі Мінн.

Просимо всіх помолитися разом з нами за спокій її душі.

В глибокому смутку:

Дочка — ЗІРКА Гренджі-Донська Данилюк із сином МАРКОМ (Мінеаполіс)
Син — ІВАН з дружиною ВІРОЮ і дітьми ДАНИЛОМ, МИХАЙЛОМ і ПАВЛИНОМ (Братислава)
Брат — д-р ЙОСИФ РУЩАК з родиною (Ручаки Варі, Чехія) і родина на Закарпатті

СОРОКОЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ
і
ХРАМОВЕ СВЯТО
Української Автокефальної Православної Церкви
Святої ПОКРОВИ

Рочестер, Нью Йорк

НЕДІЛЯ 14-го ЖОВТНЯ, 1990 р.

ЮВІЛЕЙ
40
JUBILEE

FORTIETH ANNIVERSARY
and
PATRON SAINTS DAY CELEBRATION of
Ukrainian Autocephalous Orthodox Church
of St. MARY the PROTECTRESS

Rochester, New York

SUNDAY, OCTOBER 14, 1990

Зголошення приймають:

ЛЮДМИЛА ПАВША (716) 228-5168

НАТАЛІЯ ПАСІЧНИК (716) 268-7801

ВСЯ ДИВІДЕНДА ДО ФОНДУ ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

ПРЕЗИДЕНТ РУМУНІЇ підтвердив те, що його уряд використовує „кілька тисяч“ членів колишньої тайної поліції для допомоги вдержання публічного порядку. Однак президент Іон Ілієску наголошує на тому, що ці старшини з колишнього Секретату використовуються тільки в чисто „технічних функціях“ і це є особи, яких перевірено чи вони не були винними у злочинах за часів диктатора Ніколае Чаушеску, якого уряд було знесено минулого грудня.

АНГЛІЙСЬКИЙ СЕКРЕТАР закордонних справ Даглас Гірді наполегливо старіється переконати Ізраїль погодитись на переговори про замирення на Близькому Сході, якщо Ірак відтягне свої війська з Кувейту. Він твердить, що коли Ірак забере свій Кувейт, то це означатиме, що араби поміркованіше поглянуть на перемогу тих арабських екстремістів, що проповідують скрайність і на його думку „Ізраїль повинен використати цю можливість“. Це було досі найбільш пряме твердження британського високопоставленого урядовця, яке пов'язує ширшого масштабу замирення на Близькому Сході з відступом Іраку з Кувейту.

У СЕРЕДУ, 3-ГО ЖОВТНЯ, президент Іраку Саддам Хусейн вперше офіційно відвідав свої війська в Кувейті та використав цю нагоду повністю, щоб заперити цілий світ, а зокрема своїх воєнків, що жодна сила не примусить його військ зійти відступити. Аналітики та знавці політичних подій на Близькому Сході твердять, що відвідини С. Хусейна в Кувейті мали на меті посилити занепадаючий моральний стан серед військовиків, підкреслити постійні твердження Іраку, що життя в Кувейті йде нормальним шляхом, однак всі згодні в тому, що найважливішою причиною його поїздки було продемонструвати, що Ірак не думає йти на жодні компроміси зі світовою спільнотою, зокрема зі ЗСА, та мирним шляхом полагати цю існуючу кризу. Натомість арабські дипломати підкреслюють, що він задля збереження свого авторитету в якійсь спосіб мусів заперечити всім тим чуткам, що нібито він готовий до переговорів у справі Кувейту, а такі показові відвідини для цього найбільш сприятливі.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені: 105-37 64th Avenue, Forest Hills, N.Y. 11375 (718) 459-0111

Адреса у Квінсі: ROCKEFELLER CENTER, 630 5th Ave., Room 1803, New York, N.Y. 10020

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

у щоденнику „Свобода“ та у „Ukrainian Weekly“

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА“	
1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки	\$ 6.00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.)	\$10.00
Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по за кожний інч (1 інч x 8 шпальт)	\$10.00

Якщо до оголошення включається знімок — коштуватиме додатково

Фоторепродукція на одну шпальту	\$ 8.00
Фоторепродукція на дві шпальти	\$10.00
Фоторепродукція на три шпальти	\$12.00

Оголошення на чергове число мусить вплинути до Адміністрації 2 дні перед появою числа.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)	
1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки	\$ 6.00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.)	\$10.00

Оголошення на чергове, недільне видання, мусить вплинути до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА

Телефонічно оголошень НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки КЛЕПСИДРИ

Посвідки заповнення рахунків за оголошення висипаємо тільки на спеціальне прохання.

Про тих, що рятують...

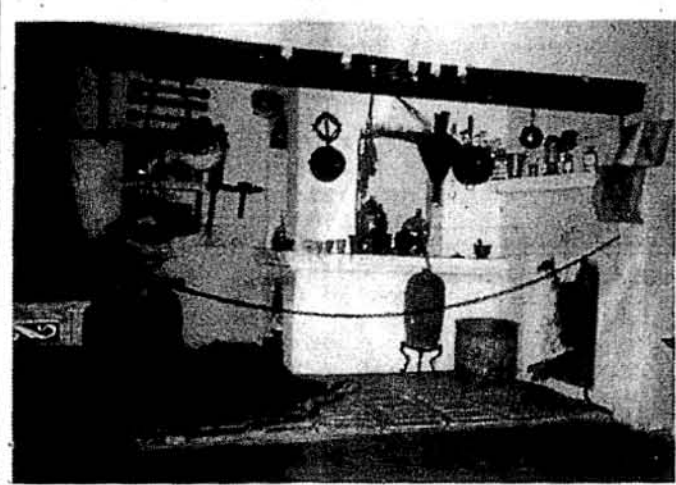
(Закінчення зі стор. 1)

ських пам'яток, будучи на короткому перебуванні в ЗСА. І. Могиліч і Ігор Кудін, керівник львівської обласної організації Т-ва Охорони Пам'яток Історії та Культури, що спирається на громадському чинникові. Вони багато надіються на співпрацю і допомогу Українського Музею в Нью Йорку.

Директорка цього Музею Марія Шуст перебувала лтом в Україні та мала змогу на місці переговорити з усіма рятівниками нашої культури про співпрацю, виміну і можливості допомоги. Тут підписала вона окремий договір з Національним Музеєм у Львові, який зі своїм енергійним директором Андрієм Новаківським стремить до співпраці в галузі культури через обмін спеціалістами, виставками, науковими дослідженнями, спільними виданнями і популяризацією українського мистецтва і

А. Новаківський і В. Баранецький підписують в залі Національного Музею угоду про співпрацю між музеєм і Українським Інститутом Америки.

Аптека-музей Терлецького — праця реставратора Л. Ліщинського.

культури у майбутньому. Подібний договір підписав А. Новаківський також із ексекутивним директором Українського Інституту Америки Володимиром Баранецьким, який у серпні перебував також у Львові.

А Національний Музей у Львові особливо близький всім і має свою вимову традиції як острів української культури і мистецтва, що перейшов важкі роки нищення.

Цей музей, був довгі передвоєнні роки осередком українського мистецького Львова, до якого львів'яни йшли немов на прощу, тим більше, що він був так тісно пов'язаний із іменем його фундатора Митрополита

Шептицького, що відбувся 13-го грудня 1989 року. 1990 рік приніс величезні зміни. Ухвалою Обласної Ради Народних Депутатів Львова повернено музеєві давню назву — Національний Музей, а його директор А. Новаківський з групою виданих помічників працює тепер над відбудовою скарбів музею із Вірменського собору, нав'язано живі

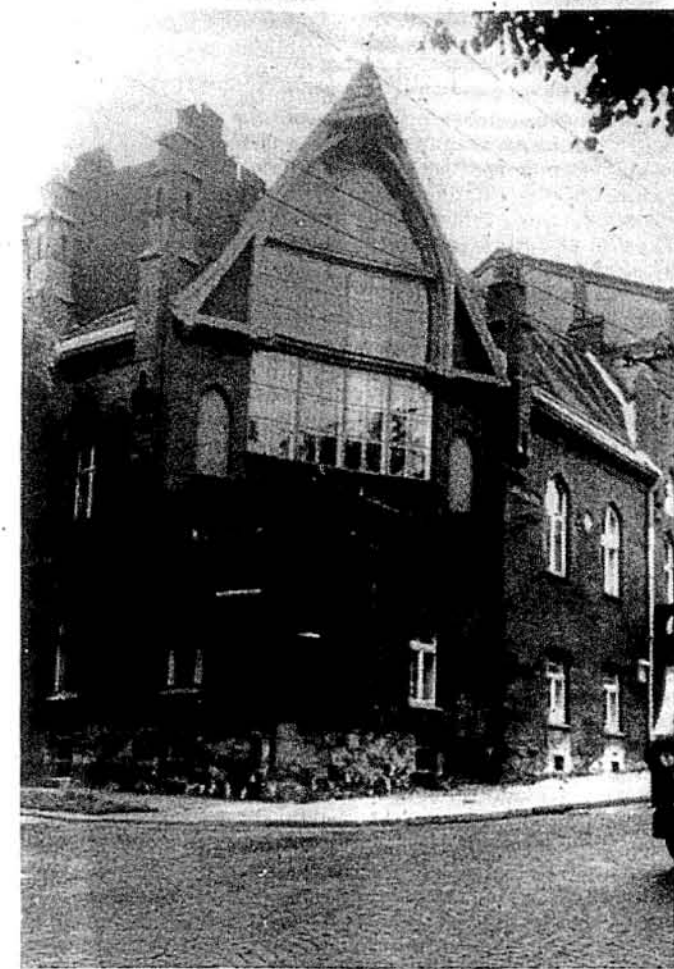
УНІГУ видав...

(Закінчення зі стор. 1)

данія програми українистики в Гарварді перед заснуванням УНІГУ, серія Рено ваціо (видає спільно з неапольським Східним інститутом), серія Османських документів, серія публікацій Фонду Катедри Українознавства та серія видань Гарвардського Проєкту для видання Тисячоліття Християнства України „Гарвардська Бібліотека Давнього Українського Письменства“. З цієї серії в каталогі подано вже 12 видань, в тому числі три, що появляються в цьому році.

В каталозі також вміщено інформації про переділку наукового журналу УНІ-ІУ „Гарвардські Студії Українознавства“, що виходить від 1977 року. Журнал друкує нові дослідження на різні теми, пов'язані з українською, та поміщує нові джерела, огляди і рецензії. Мова журналу англійська, хоч час від часу появляються статті французькою, німецькою та українською мовами.

Для осіб, що зацікавлені сучасним розвитком українистики і особливо виданнями українського Гарвардського університету, новий каталог видань УНІГУ необхідний. Його можна отримати безплатно, написавши до канцелярії Фонду Катедри Українознавства на адресу: Ukrainian Studies Fund, Harvard University, 1583 Massachusetts Ave., Cambridge, Mass., 02138.

Дім Олексі Новаківського — тепер музей.

контакти з українськими мистецькими одиницями діаспори. У „гарячому літі“ в Національному Музеї відбулися виставки Аркадія Оленської-Петришин, Радослава Жука, Якова Гніздовського, з великим успіхом, а крім того в останніх місяцях ряд інших цікавих виставок.

Директор музею, який добровільно став одним з моїх провідників, інформую, що тепер відбувається до 50 виставок в одному році, бо до музею належать також малі музеї, колишні робітні та мешкальні доми поодиноких львівських мистців. Ми прохимо ким нати так добре мені знайомі ще з дитинства, відвідуємо молодих працівників, що відновлюють знищені експонати музею, а відтак А. Новаківський веде до музеїв львівських мистців, де в кожному ховаються спомини давнього перебування у Львові.

Розуміється на першому місці музей у домі діда Андрія, Олексі Новаківського, біля собору св. Юра з широкими просторами кімнат та безцінними творами мистця. При цій нагоді А. Новаківський пояснює, що недавно відбулася окрема виставка творів діда з приватної збірки М. Мушинки. Він також згадує, що звернувся із закликом до українців в діаспорі зголошуватися, якщо мають твори діда, бо у Львові планують випустити окремий каталог його творчості. На заклику відгукнувся д-р М. Колесницький, мистець Петро Мегік, Марія Горникевич, Надя Холєва, Романа Купчинська, д-р В. Сірський, Д. Струк, М. Гарасовська-Дачинська і Український Музей в Нью Йорку. Але А. Новаківський ще чекає в переконанні, що такі більше осіб має поміж своїми збірками картини славного мистця.

В Музеї О. Куличинської для мене радісна несподіванка — на стіні килим, що колись прикрашував мою кімнату. Відбитку його знаходжу також в чепурно виданій книжечці ще з 1978 року. Музей Антона Манастирського оглядаємо по відкритті музею д-р М. Панчишина, який, як з гордістю розповідає А. Новаківський, вони підготували впродовж місяця, щоб був готовий на приїзд учасників літкарського з'їзду. Цікавий

Музей Леопольда Левицького, а до музею І. Труша йдемо старим та добре знайомим шляхом на останню зупинку трамваю вулиці Листопада. Дім мистця зовсім не змінився. І портрети давних львівських провідників громадського життя також не змінилися і вітають як старі знайомі.

Оці малі чепурні музеї — це лише частина праці теперішнього Національного Музею. Як пояснює нам у нашій мандрівці А. Новаківський, закінчується Музей Петра Оболя, в роботі Музей Устияновичів, в Самборі Музей Леся Курбаса, у Сокалі Музей „Земля, людина, всевіт“, існує відділ музею у Кристинополі. В підготові Музей „Бойківщина“, дитяча галерея, а в планах музеї архітектури, літератури, музики і театру, фотомистецтва. Слухаю цих головкружних планів і ширини праці та дивуюся як може відносно невелика група осіб стільки задумати та виконати і звідкіль беруть на це все грошові засоби.

Тут А. Новаківський викидає, що для фінансової допомоги за ініціативою мистця Івана Остафійчука, що тепер живе в Торонто, там створився окремий Фонд Допомоги Національному Музеєві, який займається збіркою грошей і продажем картин мистців з України, при Канадському Українському Мистецькому Фонді. Туди на адресу КУМФ можуть охочі посылати свої пожертви.

Але рятівники знищених скарбів України говорять з нами не лише про потребу фінансової допомоги. Вони шукають її в першу чергу в поширенні та зміцненні співпраці із заокеанськими українцями. Тут нашим музейникам важлива дуже проблема вимінних виставок, включення відвідин Національного Музею у Львові до усіх прогулок, що приїждять тепер із ЗСА і Канади, виміна спеціалістами та в першу чергу поміч у студіях на заході молодих сил з України, які цікавляться музейництвом, чи реставруванням пам'яток архітектури.

На це надіється ця мала група ентузіастів охорони пам'яток і ширення мистецтва у Львові та в цьому напрямі українська спільнота в ЗСА і Канаді повинна допомогти.

ОЛЕГ ВОЛОДИМИР ІВАНУСІВ: ЦЕРКВА В РУІНІ ЗАГИБЕЛЬ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ ПЕРЕМІСЬКОЇ ЕПАРХІЇ

Текст українською і англійською мовами

Книжка видана з нагоди Тисячоліття Християнства на Україні. П'ятисотліття українського друкарства і Сороліття жорстокого виселення українського населення з його прадідних земель в 1945-1947 роках та з пошани до обох дідів автора, які оба були священиками в Перемиській Епархії.

Автор зібрав матеріали під час чотирьох поїздок до Польщі. В альбомі знаходяться кольорові світлинки церков, які ще існують, рисунки церков, які вже не існують, листа церков, які вже не існують і яких світлин не вдалося дістати і мала Перемиської Епархії з кожного місцевості, де є чи колись була церква.

Наукове Т-во ім. Шевченка, Бібліотека Українознавства, том 58, видання 3. Софії, релігійного товариства українців католиків Канади. Ст. Катеринс, 1987, Друком Віллінгтон Компані, Гонг Конг, стор. 351. Ціна, тверда обгортка \$65.00.

Можна набувати у книгарні „Свободи“. Мешканців стоїть Нью Джерзі обов'язує додати до ціни 7% продажного податку

ШКІРНІ
НЕДУГИ
РАК ШКІРИ
ВЕНЕРІЧНІ
ХВОРОБИ
ЗАБИГИ ПРОТИ ВТРАТИ
ВОЛОССЯ
ЗАСТРИКИ COLLAGEN
ПІКУВАННЯ ЗМОРЩОК
JIM BARAL, M.D.
ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ
ДЕРМАТОЛОГ
Центр американської
дерматології
(212) 247-1700
210 Central Park South
New York, N.Y.
(bet. 6th & 7th Ave.)
Medicare приймається
Пациєнтів приймається тільки
за домовленням.
Працюємо також в суботу.
Можете знайти нас скоро
в NYNEX Yellow Pages.

ПРАЦЯ
ПОШУКУЮ
ЖІНКУ
до опіки над двома дітьми та
легкої домашньої праці. Прошу
тел. після 7-ої год. веч.
(201) 857-2704

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ВОЛОДИМИРА НАГОРНЯК, член УНС Відділу 472-го Т-ва „Плест“ в Чикаго, Іл., померла 22-го липня 1990 року на 76-му році життя. Нар. 1913 року в Україні. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку дочку Мірославу Граб з мужем Юрієм, внука Лесю і Юрієм; сестру Мірославу Петришак з мужем Тадеєм, сестри д-ра Романа і Ольгу Граб. Похорон відбувся 5-го липня 1990 року на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурзі, Н.Я.
Вічна Йї Пам'ять!
Стефанія Кочій, скар.

РОЗА БОБЕЧКО ПОПІОЛЕК, член УНС Відділу 102-го ім. св. Петра і Павла в Клівленді, Огайо, померла 1-го вересня 1990 року на 68-му році життя. Нар. 26-го травня 1922 року в Клівленді, Огайо. Членом УНС стала 1940 року. Залишила у смутку мужа Волтера, сина Стенлі, дочку Катерину М. Вестер і Франсеску Тирнер; троє внука, братів Міколу, Стефанію і Івана. Похорон відбувся 6-го вересня 1990 року на цвинтарі Всіх Святих в Чардон, Огайо.
Вічна Йї Пам'ять!
Микола Бобечко, скар.

АНДРІЙ ВАСИЛЕНКО, член УНС Відділу 257-го ім. Івана Гордієв в Лос Анджелесі, Каліф., помер 30-го червня на 81-му році життя. Нар. 12-го грудня 1909 року в селі Западніці на Полтавщині. Членом УНС став 1958 року. Залишив у смутку дружину Аїну, сестру Мілю Петренко з родиною. Пасербицю Марію Побивайло з родиною і дві сестри в Україні. Похорон відбувся 5-го липня на цвинтарі св. Андрія в С. Банді Бруку, Н.Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Прісцилла Сильчак, скар.

ІОСИФ ЧОРНИЙ, член УНС Відділу 147-го ім. св. Михайла в Аллентаві, Па., помер 12-го серпня 1990 року на 83-му році життя. Нар. 14-го травня 1907 року в Аллентаві, Па. Членом УНС став 1945 року. Залишив у смутку дружину Меділін Бах, сина д-ра Михайла Чорні і Роберта Чорні, братів Стефанію і Майка і троє внука. Похорон відбувся 15-го серпня 1990 року на Юніон Семетері в Нортгемптоні, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Джонні Мілічич, скар.

МАРІЯ БУДЗОЛ, член УНС Відділу 146-го ім. Івана Франка в Воррен, Міш., померла 10-го серпня 1990 року на 87-му році життя. Нар. 1902 року в Україні. Членом УНС стала 1940 року. Залишила у смутку сина Володимира з дружиною Стефанією, трьох внука: Давида, Рина і Стефана та одного правнука і дідуську родину. Похорон відбувся 13-го серпня 1990 року на цвинтарі Мт. Олівет в Дітроїті, Міш.
Вічна Йї Пам'ять!
Г. Корб'як, скар.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен. Похорон відбувся 17-го липня 1990 року на цвинтарі Оакленд Семетері у Філадельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Алекс Пришляк, скар.

ІВАН ВОЛОС член УНС Відділу 239-го ім. св. Юрія у Філадельфії, Па., помер 16-го липня 1990 року на 81-му році життя. Нар. 21-го квітня 1909 року у Філадельфії, Па. Членом УНС став 1927 року. Залишив у смутку дочку — Барбару Курман (Віру Кернс), зятя Михайла і Юрія, внука — Андрія, Михайла, Надію і Грету Курман; Джорджа і Стефанію Кернс і Джейн-Фер Дорман; братів — Волтера, Ніколу, Джорджа і Йосифа та сестру Гелен.